

Sygn. akt VIII C 670/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lipca 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Anna Martyniec

Protokolant: Małgorzata Pluskota

po rozpoznaniu w dniu 16 lipca 2014 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa **Funduszu Kapitałowego (...) S.A. we W.**

przeciwko **(...) S.A. w W.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz strony powodowej Funduszu Kapitałowego (...) S.A. we W. kwotę 947,10 zł (dziewięćset czterdzieści siedem złotych i dziesięć groszy) wraz ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 31 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 270,60 zł od dnia 31 sierpnia 2013 r. do dnia 5 marca 2014 r.;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 227 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20 lutego 2014 r. strona powodowa Fundusz Kapitałowy (...) S.A. z siedzibą we W., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 1.217,70 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 31 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty. Jednocześnie wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu podała, iż w dniu 6 czerwca 2013 r. w W. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzony został pojazd marki B., o numerze rejestracyjnym (...), należący do M. M.. Pojazd sprawcy wypadku objęty był ubezpieczeniem od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej. Wskazała, iż poszkodowana zgłosiła szkodę stronie pozwanej, a następnie przekazała uszkodzony pojazd do zakładu (...) Kompleksowe N. Powypadkowe, co spowodowało konieczność wypożyczenia przez nią pojazdu zastępczego. W związku z tym w dniu 7 czerwca 2013 r. poszkodowana zawarła umowę najmu samochodu zastępczego marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) na czas konieczny i niezbędny do przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego. Koszt wynajmu samochodu wynosił 140 zł netto za dobę najmu. Wskazała, iż strona pozwana uznała roszczenie o zwrot kosztów pojazdu zastępczego jedynie do kwoty 2.570,70 zł. Przyczyną ograniczenia należnego odszkodowania z tytułu najmu samochodu zastępczego była weryfikacja dobowej stawki najmu. Podała, iż jej legitymacja do wystąpienia z niniejszym powództwem wynika z umowy przelewu wierzytelności z dnia 7 stycznia 2014 r., zawartej pomiędzy poszkodowaną M. M., a L. K., który następnie na podstawie umowy cesji z dnia 7 lutego 2014 r. przejął przysługującą mu wierzytelność na jej rzecz.

W dniu 26 lutego 2014 r. w niniejszej sprawie wydany został nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, od którego strona pozwana skutecznie wniosła sprzeciw, zaskarżając nakaz zapłaty w całości.

W sprzeciwie wniosła o oddalenie powództwa w całości. Przyznała, iż ponosi odpowiedzialność za skutki zdarzenia z dnia 6 czerwca 2013 r., w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki B. o numerze rejestracyjnym (...). Jednakże

wskazała, iż wyplaciła już odszkodowanie za wynajem pojazdu zastępczego, w łącznej kwocie 2.841,30 zł (początkowo w kwocie 2.570,70 zł brutto, a następnie w dniu 3 marca 2014 r. w kwocie 270,60 zł). Podniosła, iż kwota żądana przez stronę powodową jest zawyżona, a wyplacona przez nią kwota została ustalona na podstawie stawek stosowanych na lokalnym terenie w pojazdach o porównywalnych parametrach co uszkodzony. Zakwestionowała również legitymację czynną strony powodowej.

W piśmie procesowym z dnia 16 czerwca 2014 r. strona powodowa cofnęła pozew co do kwoty 270,60 zł należności głównej wraz ze zrzeczeniem się roszczenia, wskazując iż strona pozwana w dniu 5 marca 2014 r. dokonała na jej rzecz wpłaty tej kwoty.

Postanowieniem z dnia 16 lipca 2014 r. Sąd umorzył postępowanie w części, tj. co do kwoty 270,60 zł należności głównej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, zobowiązana była do naprawienia szkody w mieniu M. M., powstałej w wyniku zdarzenia drogowego, które miało miejsce w dniu 6 czerwca 2013 r. W wyniku w/w kolizji uszkodzony został samochód marki B. nr rej. (...).

okoliczność bezsporna

M. M. w dniu 7 czerwca 2013 r. zgłosiła stronie pozwanej fakt powstania szkody.

Dowód:

- Akta szkody, a w nich druk zgłoszenia szkody.

Na czas naprawy poszkodowana M. M. zawarła z L. K. umowę najmu samochodu, której przedmiotem było wynajęcie samochodu marki F. (...) według stawki 140 zł netto za 1 dobę.

Najem pojazdu zastępczego trwał 22 dni. Tytułem kosztów wynajmu pojazdu zastępczego L. K. wystawił poszkodowanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 3.080 zł netto (3.788,40 zł brutto).

dowód:

- umowa najmu samochodu z dnia 7 czerwca 2013 r. k. 17;
- faktura VAT nr (...) k. 19.

W dniu 28 czerwca 2013 r. M. M. zwróciła się do strony pozwanej o zapłatę odszkodowania za wynajęcie auta zastępczego, przedkładając jednocześnie fakturę VAT nr (...).

Dowód:

- Akta szkody, a w nich pismo z dnia 28 czerwca 2013 r.

Pismem z dnia 30 sierpnia 2013 r. strona pozwana poinformowała poszkodowaną, iż zostało jej przyznane odszkodowanie z tytułu kosztów wynajęcia pojazdu zastępczego w kwocie 2.570,70 zł.

Dowód:

- Pismo z dnia 30 sierpnia 2013 r. k. 21.

W dniu 7 stycznia 2014 r. poszkodowana M. M. scedowała swoją wierzytelność z tytułu odszkodowania za koszty najmu pojazdu zastępczego w związku ze szkodą komunikacyjną nr (...) z dnia 6 czerwca 2013 r., na rzecz L. K..

W dniu 7 lutego 2014 r. L. K. scedował nabytą wierzytelność na rzecz strony powodowej.

dowód:

- umowa przeniesienia wierzytelności k. 27;
- umowa przelewu wierzytelności wraz z załącznikiem k. 28-31.

Pismem z dnia 10 lutego 2014 r. strona powodowa wezwała stronę pozwaną do zapłaty kwoty 1.217,70 zł z tytułu odszkodowania za najem samochodu zastępczego.

Dowód:

- Pismo z dnia 10 lutego 2014 r. wraz z potwierdzeniem nadania k. 22-27.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Strona powodowa Fundusz Kapitałowy (...) S.A. z siedzibą we W. dochodziła roszczenia od strony pozwanej z tytułu odszkodowania za najem pojazdu zastępczego, powołując się na cesję wierzytelności dokonaną w dniu 7 stycznia 2014 r. i 7 lutego 2014 r.

Zgodnie z przepisem art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania, zaś w myśl § 2 wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Zarówno w doktrynie, jak i w orzecznictwie przyjmuje się zgodnie, że w wyniku przelewu w rozumieniu art. 509 k.c. przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki wiązał go z dłużnikiem. Innymi słowy, stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, natomiast zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela.

Bezsporną w sprawie była okoliczność, iż strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. ponosi odpowiedzialność za zdarzenie komunikacyjne z dnia 6 czerwca 2013 r., w którym uległ uszkodzeniu pojazd poszkodowanej M. M. marki B. o nr rej. (...). Nie było także przedmiotem sporu, że szkoda powstała w tym pojeździe podlegała likwidacji w ramach ubezpieczenia OC zawartego przez sprawcę zdarzenia ze stroną pozwaną. Bezsporną pozostawała również kwestia, iż strona pozwana wypłaciła odszkodowanie z tego tytułu w wysokości 2.570,70 zł, zaś już po wytoczeniu powództwa wypłaciła jeszcze kwotę 270,60 zł.

Okoliczności powyższe wynikają z załączonych przez strony dokumentów tj. umowy najmu samochodu zastępczego, faktury VAT nr (...), przy czym Sąd uznał te dokumenty za podstawę poczynionych w sprawie ustaleń, przede wszystkim ze względu na to, że nie były one w ogóle przez stronę pozwaną kwestionowane, zarówno co do ich formy, jak i treści i nie ma w niniejszej sprawie okoliczności, na podstawie których należałoby podważać ich wiarygodność.

W pierwszej kolejności wskazać należało, że szkoda w pojeździe M. M. podlegała likwidacji w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej i to oznacza, że pozwany ubezpieczyciel zobowiązany jest do pokrycia wszelkich kosztów związanych z przywróceniem pojazdu do stanu poprzedniego. Jak zaś wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie strona pozwana zweryfikowała fakturę VAT wystawioną przez stronę powodową

pomniejszając przyznane odszkodowanie o dochodzoną pozwem kwotę. Weryfikacja w/w faktury była konsekwencją ustalenia przez stronę pozwaną wysokości kosztu najmu samochodu na kwotę 105 zł za dobę netto.

Sąd Rejonowy rozpoznając sprawę uznał na podstawie przedstawionych przez stronę powodową dokumentów, w tym także w oparciu o fakturę Vat nr (...), że zarzuty pozwanej nie niweczą żądania zawartego w pozwie.

Zgodnie z zawartą umową odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel gwarantuje naprawienie szkody. W myśl art. 822 k.c., w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 k.c.), a wysokość odszkodowania powinna być określona według reguł określonych w art. 363 k.c.

Z ustaleń dokonanych przez Sąd wynika, że między stronami nie istniał spór co do samej zasadności wynajęcia przez poszkodowaną samochodu zastępczego, a ubezpieczyciel zakwestionował jedynie stawkę za dobę najmu samochodu, uznając ją za zawyżoną w stosunku do przeciętnych cen obowiązujących na rynku.

Wynajęcie pojazdu zastępczego było dla poszkodowanej niezbędne do dojazdów do pracy, albowiem pracuje w miejscu oddalonym od swojego miejsca zamieszkania o 30 km. Poszkodowana dokonała wynajęcia samochodu zastępczego u wybranego przez siebie podmiotu i ubezpieczycielowi została przedstawiona faktura określająca koszt wynajmu pojazdu zastępczego. W ocenie Sądu, stanowisko strony pozwanej (jako ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej sprawcy kolizji drogowej), która weryfikowała kwotę wynikającą z faktury VAT nr (...), przyjmując ustalone przez siebie stawki wynajmu samochodu, nie jest zasadne. Jest tak dlatego, że wysokość odszkodowania ubezpieczeniowego świadczonego z tytułu ubezpieczenia OC jest zakreślona granicami odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody. Do rozstrzygnięcia o odszkodowaniu ubezpieczeniowym przy ubezpieczeniu OC koniecznym jest sięgnięcie do ogólnych reguł Kodeksu cywilnego odnoszących się do zakresu odszkodowania, w szczególności do przepisu art. 361 § 1 i 2 k.c. Reguły te nakazują przestrzeganie zasady pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego. W doktrynie i orzecznictwie sądów nie budzi wątpliwości, że koszty i wydatki poniesione w związku ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę mogą być uznane za jedną z postaci szkody rzeczywistej. Podkreśla się, że pojęcie szkody obejmuje w szczególności wydatki poniesione w następstwie zdarzenia wywołującego szkodę. Objęcie pojęciem szkody kosztów i wydatków poniesionych w następstwie zdarzenia wywołanego szkodą wynika z kompensacyjnego charakteru odszkodowawczego.

Zważyć dalej należy, że utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej zniszczenia stanowi szkodę majątkową. Niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego jest normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem pojazdu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu. Stanowisko takie znalazło wyraz w wyroku Sądu Najwyższego z dnia z dnia 8 września 2004 r. IV CK 672/03 (LEX nr 146324) oraz z dnia 18 marca 2003 r., IV CKN 1916/00 (niepubl.).

W świetle powyższych okoliczności Sąd rozpoznający niniejszą sprawę uznał, iż o wysokości należnego odszkodowania nie przesądza wysokość ryczałtów stosowanych przez ubezpieczyciela, lecz wartość rzeczywista poniesionej przez poszkodowanego szkody, udokumentowana rachunkami.

Sens zarzutu strony pozwanej sprowadza się w istocie do zagadnienia prawnego, które pojawiło się już w dorobku orzecznictwym Sądu Najwyższego, tj. uchwale Sądu Najwyższego z dnia 13.06.2003r. III CZP 32/03 (OSNC rok 2004, Nr 4, poz. 51. Biul.SN 2003/6/4, Wokanda 2003/7-8/5, Prok.i Pr. 2003/12/34, M.Prawn. 2004/2/81). Wprawdzie powyższa uchwała została wydana na tle stanu faktycznego dotyczącego określenia wysokości odszkodowania należnego poszkodowanemu od ubezpieczyciela w związku z naprawieniem pojazdu przez wybrany przez niego warsztat naprawczy, jednakże w przekonaniu Sądu, tezy w niej zawarte można zastosować w drodze analogii w

przypadku ustalenia odszkodowania w związku z wynajęciem pojazdu zastępczego na czas naprawy uszkodzonego samochodu.

W rozpoznawanej sprawie poszkodowana M. M. dokonała wynajmu pojazdu zastępczego w wybranej przez siebie firmie, tj. u L. K., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...) L. K.. Wynajął on przedmiotowy pojazd, wyceniając koszt na kwotę 140 zł netto/dobę. Na tle powołanej wyżej uchwały SN z dnia 13.06.2003 r. nie budzi wątpliwości, iż poszkodowanej przysługuje wybór odpowiedniej firmy w tym zakresie. Co więcej nie budzi również wątpliwości, iż firmy mogą posługiwać się różnymi cenami w zakresie tych samych lub podobnych usług, co jest typową cechą gospodarki wolnorynkowej. Zgodnie jednak z zasadą pełnej kompensaty poniesionej szkody (art. 361 § 2 k.c.), poszkodowany będzie mógł domagać się od podmiotu odpowiedzialnego (ubezpieczyciela) odszkodowania obejmującego poniesione koszty, jeżeli zostały poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego. Nie budzi przy tym wątpliwości, iż koszt wynajęcia samochodu zastępczego jest kosztem "niezbędnym" poniesionym w następstwie zdarzenia wywołującego szkodę. Kosztami "ekonomicznie uzasadnionymi" są koszty ustalone według cen, którymi posługuje się wybrany przez poszkodowanego podmiot trudniący się wynajmem samochodów na rynku. Nie ma przy tym znaczenia fakt, że ceny te odbiegają (są wyższe) od cen przeciętnych dla określonej kategorii usług na rynku. Jeżeli nie kwestionuje się uprawnienia do wyboru przez poszkodowanego podmiotu, w którym dokona wynajęcia samochodu zastępczego na czas naprawy, miarodajne w tym zakresie powinny być ceny stosowane właśnie przez ten podmiot. Przyjęcie cen przeciętnych (niezależnie od samej metody ich wyliczania, która może być zróżnicowana) dla określenia wysokości przysługującego poszkodowanemu odszkodowania, nie kompensowałoby w konsekwencji poniesionej przez poszkodowanego szkody, gdyby ceny przyjęte w firmie wybranej przez poszkodowanego były wyższe niż ustalone w określony sposób ceny przeciętne. Jak jednocześnie podkreślił SN w w/w uchwale, standardowo opracowane informacje dotyczące ustalenia wysokości kosztów nie mają żadnego znaczenia w sferze określenia kryteriów wysokości należnego odszkodowania ubezpieczeniowego. Co najwyżej mogą tylko informować poszkodowanego o stosowanych na rynku lokalnym cenach.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił wniosek strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego na okoliczność jakie są stawki za wynajem samochodu osobowego w segmencie C na terenie miejsca zamieszkania poszkodowanej i czy stawki są uzależnione od okresu wynajmu.

Reasumując, stwierdzić należy, iż strona pozwana, jako ubezpieczyciel odpowiedzialności cywilnej obowiązana jest w całości zapłacić sumę pieniężną odpowiadającą wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody, tj. szkody rzeczywistej. Oznacza to obowiązek wypłaty odszkodowania, według rzeczywiście doznanego uszczerbku w majątku poszkodowanego, a nie według ryczałtów ogólnie stosowanych przez ubezpieczyciela. Skoro więc koszt wynajęcia samochodu zastępczego wyniósł łącznie 3.788,40 zł brutto, ubezpieczyciel ma obowiązek ten koszt pokryć, taką bowiem rynkową cenę zastosował podmiot działający na rynku lokalnym.

Biorąc powyższe pod rozwagę, na mocy powołanych wcześniej przepisów prawa Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

Orzeczenie w przedmiocie odsetek ustawowych wynika z treści art. 359 k.c. które to zostały zasądzone zgodnie z żądaniem powoda i wezwaniem do zapłaty strony pozwanej od dnia 31 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty.

Orzeczenie o kosztach procesu Sąd wydał na podstawie przepisu art. 98 k.p.c., obciążając stronę pozwaną obowiązkiem zwrotu wszystkich kosztów procesu w kwocie 227 zł, na które składają się: kwota 30 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 180 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (§ 6 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu z dnia 28 września 2002 r.) i kwota 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.